

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-614

05.10.2018

Прем'єр-міністру України

ГРОЙСМАНУ В.Б.

Шановний Володимире Борисовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Колеснікова Д. В., оголошений на засіданні Верховної Ради України 5 жовтня 2018 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 3 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

Україна, 01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5

вих.

від

55/180
04.10.2018р

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРУ УКРАЇНИ
В. ГРОЙСМАНУ

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

(у порядку ст. 15 Закону України

«Про статус народного депутата України»)

Щодо розвитку
автомобілебудування в Україні

Шановний Володимире Борисовичу!

Автомобільна промисловість – це провідна галузь машинобудування, що суттєво впливає на вирішення економічних, соціальних, екологічних і науково-технічних проблем в нашій країні.

Нажаль, сьогодні можна стверджувати, що в галузі автомобілебудування, починаючи з 2014 року в умовах загальної економічної кризи почався занепад підприємств вітчизняного автопрому, як виробників і складальників автомобілів, так й виробників обладнання. Потрібно розуміти, що тільки на «Запорізькому автомобілебудівному заводі» (ЗАЗ) рівень падіння виробництва за січень-серпень 2018 року склав більш ніж 85%. Падіння виробництва за той же період в корпорації «БОГДАН» склало більш ніж 94%. Про який розвиток галузі можна говорити, якщо на потужностях корпорації «БОГДАН» за цей період було вироблено лише 4 автобуси (в той час, як в минулому році за січень-серпень було побудовано 72). Хіба це не глибока промислова рецесія в машинобудівній галузі?!

Виробництво автомобільної техніки в Україні здійснювалось в тісній кооперації з підприємствами електротехнічної, металургійної, хімічної, електронної, легкої та інших галузей промисловості. Завдяки мультиплікативному ефекту, автомобілебудування забезпечувало в суміжних

галузях додаткову зайнятість в економіці країни більш 1 млн. громадян. Вищевказане в сукупності свідчить про стратегічну важливість забезпечення розвитку автомобілебудування в Україні, що обов'язково має отримувати відображення при здійсненні державного регулювання розвитку вітчизняного автомобілебудування органами державної влади із застосуванням методів державного регулювання на основі нормативно-правової бази. Крім того, діючим розпорядженням Кабінету Міністрів України від 15 січня 2014 року № 25-р було схвалено Концепцію Державної цільової економічної програми розвитку легкового автомобілебудування на період до 2020 року (далі Програма), де відповідно до п.2 вказаного розпорядження було визначено Міністерство промислової політики державним замовником цієї Програми. До цих пір відповідні зміни не внесені до п.2 вищевказаного чинного розпорядження КМУ, як і не визначені складові Програми – фінансування (кошти бюджетного та позабюджетного походження, що складають обсяг фінансування Програми), не визначені керівники, виконавці та співвиконавці Програми разом з їх відповідальністю за невиконання або неналежне виконання Програми.

Крім того, у квітні місяці поточного року Мінекономрозвитку презентувало Стратегію розвитку промислового комплексу України на період до 2025 року (далі Стратегія), яка повинна бути схвалена на засіданні Кабінету Міністрів України. Однак, станом на початок жовтня 2018 року вказана Стратегія не була розглянута Урядом. Відповідно до проекту цієї Стратегії, вже зрозуміло, що деіндустріалізація країни стала однією з основних причин високого рівня бідності в Україні, значної втрати зайнятості, зовнішньої та внутрішньої міграції. Як на мою думку, то проект під називанням Стратегія, яку підготувало Мінекономрозвитку по суті не є стратегією розвитку промисловості через відсутність державної промислової політики, не визначено проблеми, шляхи вирішення та пріоритети і перспективи розвитку промислових підприємств за галузевими (підгалузевими) ознаками, враховуючі й регіональний розвиток промисловості. Взагалі, як буде розвиватися промисловість в Україні, не зрозуміло. Основною проблемою, що перешкоджає розвитку промислового потенціалу в країни, в тому числі машинобудуванню і автопрому, як на мою думку, поряд з непрофесійним і недалекоглядним підходом державних чиновників до цих питань, має місце і відсутність програмно-цільового методу, тобто способу розв'язання державою проблем соціально-економічного розвитку за допомогою розроблення та проведення системи конкретних і реальних програмних заходів, орієнтованих на цілі, досягнення яких забезпечує вирішення наявних проблем.

Сьогодні у сучасному розумінні вітчизняне автомобілебудування як галузь не присутня на внутрішньому та зовнішньому ринках, бо їй потрібно багато в чому створюватись/перетворюватись практично заново, реструктуруючи автозаводи і базуючись на наявності сировинних ресурсів, або створювати частково з залученням іноземних постачальників. Джерелом розвитку підприємств автомобільної промисловості є інновації. Рівень інноваційної активності підприємств автомобільної промисловості багато в

чому залежить від поновлення, модернізації та реконструкції основних фондів. Практично неможливо залучення державних кредитних коштів ні за термінами, порівнянним з терміном окупності автомобільних виробництв (6 - 7 років), ні за середніми ставками (8 - 10% річних), в той час як провідні зарубіжні автовиробники мають можливість залучення довгострокових засобів (за ставками 5 - 6% річних і менше). До того ж, розвиток повноцінної автомобільної промисловості неможливо без наявності власної бази НДІ та інтелектуальної власності.

Необхідно також розуміти, що сучасне автомобілебудування в Україні знаходиться в дуже складному становищі та є висока ймовірність зупинки випуску легкових автомобілів і консервації частини виробничих потужностей. Також є негативні ризики за ознаками банкрутства для ряду підприємств-виробників в Україні, які вже не в змозі виживати в складних економічних умовах. Тільки через об'єднання зусиль Уряду, органів місцевого самоврядування та підприємств автомобільного транспорту для створення конкурентоспроможної національної автомобільної промисловості шляхом залучення світових автоконцернів до виробництва автомобілів в Україні можна зберегти та забезпечити розвиток провідної галузі машинобудування, як вітчизняне автомобілебудування.

У зв'язку з вищевикладеним та на підставі вимог ст.15 Закону України "Про статус народного депутата України", прошу надати мені обґрунтовану відповідь у встановлений законодавством термін на питання: Чи планує Уряд до кінця поточного року схвалити Стратегію розвитку промислового комплексу України на період до 2025 року або іншу державну цільову програму з розвитку промисловості в Україні, в тому числі й перспективи автомобілебудівної галузі, де чітко буде вказаний перелік пріоритетних галузей економіки, виконавець, термін виконання, джерело і обсяг фінансування у 2019 році?

З повагою
народний депутат України

Д.В. Колесніков
(посвідчення №180)